

Αθήνα, 4/7/2024

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΕΑΣ: Μια κοινοπραξία «βαβέλ» ορισμένου χρόνου και μηδενικής προοπτικής

Ποιος τελικά διοικεί τα ΕΑΣ;

Ποιος τελικά διοικεί τα ΕΑΣ; Ένα ερώτημα που έθεσαν σε κοινή ανακοίνωσή τους όλα τα επιχειρησιακά σωματεία της Εταιρείας, ένα ερώτημα που απασχολεί κάθε εργαζόμενο με κοινή λογική στα εργοστάσια της αμυντικής αυτής βιομηχανίας.

Τους τελευταίους μήνες διαρρέεται η επικείμενη υπογραφή **μιας κοινοπραξίας «βαβέλ»** που, χωρίς διαγωνισμό, προβάλλεται σκόπιμα και συστηματικά ως «μονόδρομος». Συνήθεις ύποπτοι δήθεν αντιπρόσωποι-υπεργολάβοι που έχουν συνεργαστεί σε ζημιογόνα έργα, Σλοβάκοι, Τσέχοι, Σέρβοι συνεργάτες με «ρώσικη τεχνογνωσία», Ισπανοί... έχουν «στρογγυλοκαθίσει» άτυπα ή «έρχονται» στο Λαύριο, δίνουν εντολές, παρεμβαίνουν, εμφανίζονται ως γενικοί «κουμανταδόροι».

Ένα νεφελώδες σχήμα χωρίς ξεκάθαρους –αλλά αδιαφανείς– ρόλους, ελάχιστη επενδυτική δαπάνη σε σχέση με τα προσδοκώμενα κέρδη και με μοναδικό κοινό παρονομαστή **τη μετατροπή των ΕΑΣ σε «βοηθητική μονάδα» μικρής διάρκειας κάποιας ξένης εταιρείας... κάποιου άλλου ξένου ομίλου που ισχυροποιεί τους εμπορικούς του σχεδιασμούς στερώντας πόρους, ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και προοπτική από την Εταιρεία**. Σταματά η εγχώρια παραγωγή πυρομαχικών βλημάτων και πυρομαχικών 20 & 30 mm. Για τη γραμμή παραγωγής TNT των ΕΑΣ συμφωνήθηκε η συνεκμετάλλευση χωρίς βέβαια να προβλέπεται πληρωμή χρήσης του Λαυρίου!!!

Η αμυντική – βιομηχανική υποδομή της χώρας απομειώνεται δραστικά, η παραγωγική ικανότητα και προοπτική της Εταιρείας υπονομεύεται άμεσα με πειστήριο στοιχείο τον όρο περί διατήρησης της Κοινοπραξίας, ακόμη και στην περίπτωση της εκκαθάρισης εν λειτουργία των ΕΑΣ!

Ενδεικτικά της «υφαρπαγής» και της «υποεπένδυσης»:

- η παντελής έλλειψη προληπτικής συντήρησης στο Εργοστάσιο του Λαυρίου, που βρίσκεται στο επίκεντρο της παραγωγικής δραστηριότητας,
- η ενεργοποίηση, χωρίς εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση, του γομωτηρίου που σήμερα έχει τεθεί εκτός λειτουργίας λόγω ζημίας στο σύστημα πυρόσβεσης (πλημμύρισαν ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις),
- τα ερωτήματα που βάσιμα προκύπτουν για την κατάσταση των υποδομών υποδοχής καθαρισμού καζανιών και βλημάτων με σοβαρότατες δυνητικές επιπτώσεις για εργαζόμενους και περιβάλλον,

- ένα σύνολο ζητημάτων παραγωγικής λειτουργίας, συνθηκών ή κινδύνων υγείας και ασφάλειας που σεβόμενοι το απόρρητο της Αμυντικής Βιομηχανίας δεν αναφέρονται,
- ο ελάχιστος αριθμός εργαζομένων που απασχολείται σε σχέση ακόμη και με τις στοιχειώδεις πάγιες ανάγκες.

Απουσιάζουν δεσμεύσεις για διάσωση, διασφάλιση και δημιουργία θέσεων δουλειάς, σε κανένα σημείο δεν προβλέπεται η μετατροπή των συμβασιούχων σε εργαζόμενους αορίστου χρόνου ή η βελτίωση των όρων αμοιβής και εργασίας τους, ούτε η θέσπιση ειδικοτήτων, την ώρα που συνάδελφοι με τεχνογνωσία αποχωρούν μαζικά είτε λόγω της επισφαλούς σχέσης απασχόλησης και των χαμηλών μισθών, είτε εξαιτίας των εκδικητικών πρακτικών «φύγε συ έλα συ» που υιοθετεί η διοίκηση των ΕΑΣ ή των διακρίσεων θεωρώντας «κάποιους πληβείους και κάποιους πατρικίους».

Η Διοίκηση των ΕΑΣ έχει διαχειριστεί περισσότερα από 160 εκατ. € –χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων– τα τελευταία τέσσερα χρόνια, όταν

- το Συγκρότημα Εργοστασίων του Υμηττού «θυσιάστηκε» ώστε οι Σλοβάκοι της «Κοινοπραξίας» να φέρνουν τα μεταλλικά μέρη του βλήματος 155 mm και να επωφελοούνται τα μέγιστα από τις υπεραυξημένη ζήτηση και τιμή του,
- το Συγκρότημα Εργοστασίων του Αιγίου παραμένει σε παραγωγική αδράνεια αναμένοντας ακόμη την κατασκευή σύγχρονου βιομηχανικού κτιρίου,
- το Συγκρότημα Εργοστασίων της Μάνδρας απαξιώνεται παραγωγικά και σε επίπεδο υποδομών, έχοντας ως έργο μια ζημιογόνα συμφωνία,
- οι αποθήκες στα Δερβενοχώρια βρίσκονται σε πλήρη εγκατάλειψη με σοβαρούς κινδύνους να ελλοχεύουν.

Μια Διοίκηση των ΕΑΣ που αν και η μακροβιότερη, με όρους κόστους – οφέλους, κρίνεται διαχρονικά και με πολύ επιείκεια η ανεπαρκέστερη.

Μόνιμοι εργαζόμενοι και εργαζόμενοι της «Βιομηχανικής Συνεργασίας» υποστηρίζουν επί πολλά έτη την παραγωγική λειτουργία της Εταιρείας. Ο μαρασμός που καταδικάζονται τα εργοστασιακά συγκροτήματα και ο περαιτέρω περιορισμός των παραγωγικών δυνατοτήτων των ΕΑΣ της ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ.

Σε μια συγκυρία όπου ο κλάδος του πυρομαχικού εμφανίζει διεθνώς σημαντική άνοδο και υπεραξίες, αντί να αναβαθμιστεί η εργασιακή σχέση και θέση του ανθρώπινου δυναμικού, η ανασφάλεια, η αβεβαιότητα και η εντατικοποίηση βαθαίνουν. Ο μόχθος των εργαζομένων γίνεται πρώτη ύλη για τα υπερκέρδη των δήθεν επενδυτών που εμφανίζονται από το πουθενά... για να μην αφήσουν τίποτα.

Η εθνική αμυντική βιομηχανία χάνει μια ιστορική, και ίσως τελευταία, ευκαιρία για την ανάταξή της. Η παραγωγική υποδομή της χώρας απαξιώνεται και η δυνατότητα ολοκληρωμένης παραγωγής πλειάδας πυρομαχικών γίνεται πλέον αδυναμία.

Γραμματεία Τύπου Ο.Ε.Χ.Β.Ε.